fotbal

REPORTAJUL SĂPTĂMÎNII

A ÎMBĂTRÎNIT OARE „U" CLUJ?

● Poziția actuală în clasament — consecința indirectă a ocupării locului 3 în sezonul trecut, sau un simpton de oboseală cronică?... ● „Mai toți jucătorii noștri sînt acum studenți la Educație Fizică" ● „Aș vrea să formez o echipă nouă" — ne mărturisește Ștefan Onisie

La Universitatea Cluj au fost dintotdeauna multe și diferite probleme. Cine spune „echipă studențească", spune — în paralel — tineret studios, examene, atmosferă studențească (uneori boemă...) sesiune deschisă, antrenamente pierdute, poate și restanțe etc., etc., Iată de ce — credem — pînă acum nici o echipă universitară n-a reușit să cîștige campionatul, iar cea mai bună performanță a lui „U" Cluj s-a produs în cursul anului trecut și a constat în ocuparea unui onorabil loc 3. Și totuși, această performanță din campionatul trecut a venit într-un mod, oarecum, paradoxal, și vom explica de ce. Pentru asta trebuie să-i dăm mai întîi cuvîntul lui **Remus Cîmpeanu**, jucătorul care — în momentul de față — pare cel mai reprezentativ pentru „șepcile roșii", (este de altfel căpitanul echipei și... vicepreședinte activ al clubului).

Iată cuvintele sale: **„N-aș vrea să mă ascund după degete. Se știe că aici la Cluj, poate și în alte părți, acum cîțiva ani se mai făcea rabat la învățătură spre folosul — destul de îndoielnic — al fotbalului. Acum, însă, lucrurile s-au schimbat considerabil. Munteanu a trebuit să dea de trei ori admiterea la Facultatea de educație fizică; Anca, fiind student în anul II la medicină, s-a văzut nevoit să treacă și el la educație fizică; Crețu și Ștefan, foarte exigenți în general cu ei înșiși, au trebuit să renunțe chiar să apară în unele meciuri etc.".**

Așadar, cel mai bun loc obținut de echipa universitară clujeană într-un campionat a venit într-o perioadă de creștere substanțială a exigențelor atît la învățătură cît și la sport.

De ce discutam, aici, despre un lucru care s-a petrecut în cursul sezonului trecut?... Tocmai pentru că, în acest debut de campionat, Universitatea are iarăși destule probleme, echipa șchioapătă vizibil, undeva, departe de locurile frunțașe ale clasamentului. Pentru că, în scopul de a ajunge mai repede la simburele acestei comportări contradictorii, a trebuit să punem în paralel cele două sezoane...

Și am aflat că, după cum spunea cineva, **„la «U», puțini antrenori au mai cerut performanța sportivă așa de imperios ca Ștefan Onisie!"** Deci, un antrenor serios, care convinge întreaga suflare universitară că „șepcile roșii" trebuie să renunțe la obișnuitul spirit boem. Să se fi anulat deja — în numai un an aproape — șocul acesta indiscutabil al aducerii unui nou antrenor? Sau a contat mai curînd faptul că, în vară, mai mulți jucători au fost incluși în loturi naționale(patru sau cinci în cel studențesc) și pregătirea comună înainte de campionat nu a putut dura astfel decît 10 zile?... Poate a fost și puțină îngîmfare la mijloc, s-a crezut că odată pus piciorul pe o treaptă superioară, eforturile pot fi restrînse. „Oricum, se pare, perioada critică a cam trecut, spunea antrenorul Ștefan Onisie. Echipa e în ascensiune de formă și handicapul pe care-l are față de fruntașele clasamentului nu mi se pare nerecuperabil. Dar, de fapt, pe mine mă preocupă în momentul de față o altă problemă. Aș vrea să formez o nouă echipă. Avem de ales între două variante. Și mi-am zis: ori încerc cu cei mai în vîrstă să atac titlul, dacă se

MIHĂILĂ — în prim plan — și CÎMPEANU, jucătorii a două generații sub tricoul lui „U" Cluj, surprinși de obiectivul aparatului fotografic, la ultima lor evoluție în Capitală, meciul cu Steaua (Aelenei participă la duelul cu blondul apărător clujean).

poate; ori introduc mai mulți tineri în echipă, îi rulez, și creez o echipă cu care, cel puțin cinci ani de zile, nu mai avem probleme. Am ales varianta a doua. Judecați și dv.: avem la ora actuală un lot omogen ca vîrstă, cu un nucleu în jur de 25 de ani, deja consacrat: Ștefan, Crețu, Anca, Mihăilă, Uifăleanu, Barbu și alți cîțiva. Alături de acest nucleu aș vrea să utilizez cîțiva tineri de perspectivă, care vor lua, cu timpul, locul lui Solomon, al lui Pexa sau Soo. Mă gîndesc la Porațchi, Mureșan, Fanea, Munteanu III, Coca, Ciocan, Lăzăreanu etc. Este principala idee care mă preocupă și o voi pune în aplicare chiar cu riscul ca, la anul, eu să nu mai fiu la Cluj"...

Titus Lucaciu, fostul secretar al lui „U", omul care însă a fost și este încă legat atît cu numele cît și, mai ales, cu întreaga sa făptură inimoasă de clubul clujean, avea să ne dezvăluie și o altă fațetă a lucrurilor. **„S-a veștejit atmosfera studențească**, ne spunea el. **Azi nu mai sînt tribunele și suporterii de acum cîțiva ani și, vă rog să mă credeți, nu doresc deloc să cad în admirația fără acoperire a trecutului... Dar, este cert, studenții și tinerii în general vin din ce în ce mai puțin la stadion, ca să nu mai vorbim de încurajări. Publicul Clujului (în special, din păcate, cel al lui „U") este aproape blazat. La „Trofeul Petschovschi" văd că ia mereu nota 10, ceea ce desigur nu e rău. Dar, eu cred că — am mai spus-o și cu altă ocazie — suporterii lui „U" sînt mai curînd niște „laureați ai tăcerii", care nici nu huiduiesc, dar nici nu își încurajează echipa, ca să nu mai pomenim aici de vreun sprijin oarecare! Cred că mai curînd ar merita nota 5... așa, doar pentru prezență! Ce am putea face? De încercat, s-a încercat ceva: am luat hotărîrea ca, pentru studenți, intrarea să fie liberă. Acum cîtva timp însă, a venit unul și ne-a dat ideea ca — pe lîngă biletul gratuit — să se facă și niște trageri la sorți cu premii... Ce să mai zic, poate o să o facem și p-asta!"**

Să fi devenit oare „U", celebrul club al „șepcilor roșii", la numai... 53 de ani, deja bătrîn?

Dumitru GRAUR

Cu patru zile înaintea partidei cu Iugoslavia

SELECȚIONATA DE JUNIORI A SUSȚINUT, IERI, ULTIMUL MECI DE VERIFICARE...

Ieri dimineață, pe unul dintre terenurile complexului sportiv „23 August", lotul național de juniori a susținut ultimul meci de verificare dinaintea confruntării oficiale (preliminariile turneului U.E.F.A.) cu reprezentativa Iugoslaviei, de duminică 26 noiembrie (stadionul Giulești, ora 10,30). Partenera de întrecere a echipei, pregătită de prof. C. Ardeleanu și Ion Voinescu, a fost Steaua „23 August", formație clasată pe locul secund în seria a III-a a campionatului republican de juniori. În prima repriză, națională noastră de juniori a apărut pe teren în următoarea alcătuire: **Ciurea — Cotigă** (reintrat, promițător, după un accident mai vechi), **Agiu, Negruțiu, Chivu — Stoica, Ivuga — Petrișor, Răducanu, Șumulanschi, Vrînceanu.** Toți cei 11 jucători s-au mișcat cu dezinvoltură, pasele au avut precizie, jocul cursivitate. Cei patru atacanți au evoluat mult mai aproape de ceea ce li se cere, încheind cu șuturi puternice aproape toate fazele pe care și le-au creeat. Răducanu a jucat, de astă dată, nu numai pentru el ci și pentru ceilalți coechipieri (Șumulanschi, Vrînceanu, Stoica, Iuga, ultimul marcînd goluri din pasele sale), convingîndu-ne cît poate fi de util echipei atunci cînd vrea. Prospețime, vigoare, ambiție au etalat și **Balaci, Hurloi și Serafim**, intrați în joc după pauză.

Faptul că, de la meci la meci, s-a observat o îmbunătățire evidentă a jocului echipei în toate compartimentele și în mod special în atac, ne îndreptățește să credem, că, printr-o concentrare maximă a tuturor, duminică, în partida cu Iugoslavia juniorii noștri vor reuși să obțină un rezultat favorabil.

Astăzi, lotul efectuează un antrenament care vizează în mod special jocul pe extreme. Mîine este zi de odihnă, iar pentru simbătă este prevăzut un ultim antrenament mai ușor, de menținere a pregătirii fizice.

L. D.

Răducanu, talonat de Stoica, caută o breșă în dispozitivul apărării adverse. Va fi el duminică, în partida cu Iugoslavia, puncheurul mult așteptat?
Foto: Th. MACARSCHI

ȘI PRESING-ul POATE FI COMBĂTUT!

Meciurile de fotbal — nu spunem, desigur, o noutate — se deosebesc între ele (de aceea și plac) chiar și atunci cînd, fie și la un interval scurt, opun aceleași formații. Cîtă deosebire — iată, să exemplificăm — și ca aspect general, și ca rezultate între recentele amicale Dinamo—Steaua (la sărbătorirea lui Nunweiller) și Rapid—Sportul studențesc (programate într-o „fereastră" deschisă de o întrerupere a campionatului) și reeditările lor, oficiale, din cuplajul de duminică, de pe „23 August". Nu încape vorbă, mai ales pentru aceste partide cu miză, echipele combatante se pregătesc cu atenție, se mobilizează intens pe toate planurile jocului, în dorința de a-și depăși partenerul de întrecere.

Deosebirea între „amicalul" Rapid—Sportul studențesc și repetarea lui oficială (căci despre această partidă ne ocupăm, în prezentul articol) a fost marcată de **tactica specială** aleasă de antrenorul Gh. Ola, conștient că echipa lui posedă un fond tehnic evident inferior adversarului, mai bine armat decît formația studențească și sub aspectul, deloc neglijabil, al experienței competiționale. **„Nu vom lăsa adversarul să joace, nu-i vom permite să atace"**, a stabilit antrenorul cu elevii lui, în timpul ședinței tehnice, și... zis și făcut: de la început și pînă la ultimul fluier de arbitru, Sportul studențesc a aplicat (cu puține scăderi, pe parcurs), în limitele permise de regulament, **PRESING-UL**, această formă de „apărare agresivă", cum i se mai spune pentru că începe cu jucătorii din linia întîi. Convinși de eficiența planului lor de acțiune, componenții atacului (sprijiniți de coechipierii din celelalte linii, atenți la oamenii lor) s-au lipit de fundașii Rapidului, înăbușind astfel, din fașă, tentativele de construcție a jocului din zonele vecine porții lui Răducanu.

Siciți la început, apoi de-a dreptul enervați, rapidiștii nu s-au putut regăsi pentru o exprimare în joc coerentă, pe măsura superiorității pe care, fără îndoială o aveau teoretic față de adversar; pentru că, trebuie spus, cînd raportul, teoretic, de forțe îți este, inițial, favorabil ȘI ACEASTĂ ARMĂ REDUTABILĂ CARE ESTE PRESINGUL POATE FI COMBĂTUTĂ.

Cum? **Prin diferite mijloace** (acțiuni bazate pe demarcarea spontană a mai multor coechipieri, în sprijinul purtătorului de balon, căruia să i se ofere mai multe soluții), dar, **ÎN PRIMUL RÎND, TOT PRINTR-O TACTICĂ SPECIALĂ**, antidotul expres, replica potrivită... Întrebării. Tehnicieni mai buni și posedînd o mai mare maturitate, rapidiștii, trebuiau la rîndul lor, să-și „tracaseze" și ei adversarul, plimbîndu-l prin multe pase, abile, în zona neutră de la mijlocul terenului. Este vorba de așa-numita temporizare cu scop tactic, a cărei menire este, în principal, să-l obosească pe partener, să-l destrame din dispozitiv, să provoace acele culuoare libere, necesare infiltrărilor. Posedînd și jucători-dispeceri, în stare să coordoneze aceste manevre, în toate liniile (Boc, în apărare imediată, Savu, în compartimentul median, și Dumitriu II, în atac), Rapidul era în măsură să aplice această tactică-antidot. O va face, în viitor, arătînd că a învățat ceva din lecția de duminică? Pînă atunci să consemnăm, pentru toate echipele, că numai un dialog-tactic, purtat inteligent, cu replicile potrivite, dinamizează o partidă, o face interesantă, ducînd fotbalul mereu înainte.

G. NICOLAESCU

NĂZUINȚELE UNUI ANTRENOR DEBUTANT...

...Întîlnire mai mult sau mai puțin întîmplătoare cu Octavian Popescu. Vorbim mult. Despre viață și, firesc, despre fotbal. Licențiatul acesta în Drept este poate unul din cei mai buni... avocați ai fotbalului modern. La un moment dat, refacem cariera sa de jucător. Pornind de la piticii, juniorii și prima echipă a Rapidului, ajungem la Cluj, la „U", unde a terminat facultatea, vorbim despre perioada Dinamo, despre revenirea la Rapid și ultimii doi ani de fotbalist petrecuți în Turcia, la Mersin Octavian Popescu nu-i prea multumit de trecutul său. **„Am un singur joc în națională, dintre cele care s-au trecut în palmaresul oficial... 2—1 cu Iugoslavia la Belgrad, acum vreo 8 ani; eu am dat golul victoriei..."** Spune că a avut o ofertă de la Anderlecht, în '70, dar clubul Mersin nu i-a dat dezlegarea. Și atunci, după ce s-a întors din Turcia în '71, a abandonat fotbalul. **„Dacă aveam zece centimetri în plus aș mai fi jucat, libero, mai evoluasem odată, în două jocuri, în locul lui Nelu Nunweiller, și mi-a plăcut foarte mult postul acesta".** În '71 l-au curtat cîteva echipe, dar Octavian Popescu, fire realistă, n-a vrut să devalorizeze un nume creat cu trudă și pasiune. Astăzi, la cei aproape 35 de ani ai săi, fostul mijlocaș de la „U", Dinamo și Rapid, a împlinit exact o lună de cînd este antrenor.

★

— Foarte mulți consideră că debutul dumitale de antrenor a avut loc la Giurgiu, în iarnă, și n-ar fi cel de acum o lună, la „tineretul" Sportului studențesc.

— E drept, în iarnă am fost la Dunărea Giurgiu, m-am ocupat cîteva zile de echipă, dar am renunțat repede pentru că nu s-au creat condițiile propice de lucru. Și aceasta reprezintă după mine prima necesitate pentru un antrenor.

— Deci, oficial tot la Sportul studențesc s-a produs debutul!

— Da! Am făcut eu cîteva antrenamente cu o echipă din campionatul Capitalei, Electra, dar asta, așa din pură pasiune, în timpul cînd îmi profesam și meseria de jurist. Antrenor „cu acte în regulă" am devenit însă, la 21 octombrie la echipa de tineret-rezerve a Sportului studențesc unde mi s-au oferit condiții foarte bune de lucru. A doua zi aveam primul meci din cariera mea de antrenor. Cu Steaua, lider neînvins. Îmi lipsea portarul; titularul se accidentase. În simbăta aceea m-am dus la un meci din „Onoare"; juca Agronomia, și am luat un student de pe tușă îmbrăcat în haine de stradă. Mi-a spus că a mai apărat cîndva. Cu debutantul Stan în poartă aveam să învingem echipa militară din care nu lipseau Voinea, Helvei, Răducanu, Ion Ion... Era prima mea victorie ca antrenor. Peste trei zile într-un amical, am realizat un 0—0 cu echipa mare a Rapidului. Dar în campionatul de tineret am pierdut, duminică, în fața formației de tineret din Giulești. Prima mea înfrîngere ca antrenor. Am înțeles atunci că meseria aceasta e mult mai grea decît mă așteptam. Ai mult mai multe insomnii decît ca jucător. Ești și pedagog, și psiholog; răspunzi de oameni cu caractere diferite... În fiecare dimineață la astea mă gîndesc!

„Pe Marius al meu, fotbalist vreau să-l fac!"
Foto Paul ROMOȘAN

— Ce e mai greu în meseria de antrenor?

— Să lupți cu o mentalitate greșit creată asupra modului de abordare a antrenamentului și, implicit, a jocului. Cred că și mentalitatea părinților ar trebui să suporte metamorfoze. Prea mulți vor să-și facă copiii doctori, artiști, dar uită de necesitatea mișcării fizice. Știu că programul de studiu este foarte încărcat. Dar cred că se poate găsi un echilibru. Eu pe Marius al meu, azi în vîrstă de 2 ani, fotbalist vreau să-l fac!

— Ce vă doriți, după o lună de activitate ca antrenor?

— Doresc ca Sportul studențesc să rămînă în Divizia A! Și, sper că va rămîne, dacă se va lucra în continuare cu aceeași seriozitate, dăruire și responsabilitate din partea tuturor factorilor. Iar echipa de tineret să fie un adevărat laborator al unei formații care să-și făurească o trainică tradiție fotbalistică.

Mircea M. IONESCU

ARBITRII MECIURILOR ETAPEI A XV-a A DIVIZIEI B

SERIA I

Ceahlăul P. Neamț — F.C. Galați: N. PETRICEANU, ajutat la linie de D. Iordache și A. Paraschiv (toți din București);

Dunărea Giurgiu — Progresul București: V. GRIGORESCU (Craiova), ajutat de Fl. Anuțescu și G. Popa (ambii din Pitești);

Delta Tulcea — Știința Bacău: I. DANCU, ajutat de T. Istrate și V. Teciu (toți din București);

Metalul București — S. N. Oltenița: M. HUHULEA, ajutat de G. Stefănescu și O. Constantinescu (toți din Galați);

Clubul Sportiv Tîrgoviște — Metalul Plopeni: G. RETEZAN, ajutat de M. Crutescu și M. Matei (toți din București);

Politehnica Galați — C.F.R. Pașcani: G. LIMONA, ajutat de C. Ioniță I și C. Ioniță II (toți din București);

Gloria Buzău — Progresul Brăila: V. POPA, ajutat de T. Oniga și D. Arndt (toți din Iași);

Politehnica Iași — Chimia Rm. Vîlcea: I. CHIRIȚĂ (Ploiești), ajutat de M. Moraru (Ploiești) și C. Teodorescu (Buzău).

SERIA A II-A

Metrom Brașov — C.F.R. Arad: G. OLTEANU, ajutat de I. Petculescu și C. Raica (toți din București);

C.F.R. Timișoara — Electroputere Craiova: V. IACOB, ajutat de A. Szike și Z. Szilaghi (toți din Oradea);

Gloria Bistrița — Corvinul Hunedoara: N. BARNA (Tîrnăveni), ajutat de P. Korch (Tg. Mureș) și D. Marghidan (Tîrnăveni);

Metalurgistul Cugir — Politehnica Timișoara: C. NICULESCU, ajutat de N. Gheorghe și I. Doncea (toți din București);

Minerul Anina — Minerul Baia Mare: G. POPOVICI, ajutat de D. Rădulescu și D. Ghețu (toți din București);

Metalul Drobeta Tr. Severin — Olimpia Oradea: I. HRISTEA (Alexandria), ajutat de N. Crețu și A. Deca (ambii din Zimnicea);

Olimpia Satu Mare — C.S.M. Sibiu: G. VEREȘ, ajutat de A. Vancea și I. Rusu III (toți din Cluj);

F.C. Bihor — Chimia Făgăraș: C. SZILAGHI (Baia Mare), ajutat de G. Pop (Baia Mare) și P. Bodea (Sighet).

În ședința de aseară a Comisiei de disciplină a F. R. F.

SANCȚIUNI DRASTICE ÎMPOTRIVA UNOR JUCĂTORI AI ECHIPEI CHIMIA FĂGĂRAȘ

Comisia centrală de competiții și disciplină a analizat aseară gravele abateri săvîrșite de unii jucători ai divizionarei B CHIMIA FĂGĂRAȘ, în ultimele meciuri susținute în deplasare și pe teren propriu.

Au fost pronunțate următoarele sancțiuni:

Ilie Dumitrescu, căpitanul echipei — patru etape suspendare pentru insulte aduse arbitrului.

Gheorghe Tăulea — opt etape suspendare pentru comportare huliganică față de un adversar.

Nelu Nacu — un an suspendare pentru lovirea observatorului federal.

Echipei Chimia Făgăraș i s-a ridicat dreptul de organizare pe o etapă.

De asemenea, au fost suspendați pe cîte 2 etape, pentru injurii aduse arbitrului, jucătorii **Ionescu Traian, Diță Constantin** și **Contardo Mario** (toți de la Ceahlăul P. Neamț).

IORDĂNESCU, NĂSTASE ȘI COMAN — INDISPONIBILI

Antrenorul echipei **Steaua** Valentin Stănescu, continuă să aibă probleme în privința alcătuirii formației și în special a atacului. Portarul **Coman** a contractat o gripă virotică din care cauză nu poate participa la antrenamente. **Iordănescu** continuă să aibă glezna în ghips, ca urmare a entorsei suferite în meciul de la Craiova cu Universitatea, accidentare care necesită cel puțin o săptămînă de tratament. La fel și Năstase acuză o întindere musculară și nu a participat nici el la antrenamentele de la începutul acestei săptămîni. Cei trei steliști nu vor juca în meciul de la Arad cu UTA.

LA ORDINEA ZILEI

SĂ FIE AȘA DE FIRAVE IUBIRILE?

Nu s-a inventat (încă) un campionat cu 16 cîștigătoare. Și nu știm dacă el ar însemna leacul pentru suferința de care vrem să ne ocupăm astăzi. Ar avea, acel campionat, dramele locurilor periculoase, ar mai exista bucuria cea mare a succesului din cursa contra retrogradării care a atins — avem doar atîtea pilde! — uneori paroxismul marii victorii de sus, de pe cel mai înalt vîrf al clasamentului? Dar de ce ne gîndim la o Divizie A cu 16 campioni? Pentru că, iată, echipele — mai recent sau mai de mult învinse — pierd iubirea suporterilor, pentru că eșecurile răcesc prea repede entuziasmul. Echipele care au jucat mai totdeauna în fața tribunelor pline ale orașului lor sînt nevoite să se obișnuiască cu spațiile goale în inelele de beton care îmbrățișează scena lor.

Clujul, subiect preferat al paginii noastre de astăzi, acel Cluj care freamătă în fiecare duminică fotbalistică prin temperamentul aprins și tineresc al publicului său, înregistrează scăderi pasionale îngrijorătoare. Acum, cînd și a doua echipă a sa a ajuns să culeagă puncte și laude cu o regularitate... direct feroviară. Acum cînd prima și vechea echipă a orașului trece printr-o sincopă în care aclamația spectatorului ar fi o utilă „respirație artificială". Acum, numărul spectatorilor clujeni înregistrează o coborîre care surprinde. Petroșanii, orașul unde echipa regretaților Paraschiva și Crîsnic, formația lui Panait și Vasiu, Romoșan și Farcaș, era dusă pe sus, meci de meci, în campionate unde naviga mai totdeauna în a doua jumătate a clasamentului, se arată indiferent față de copiii lui de astăzi reuniți într-un unsprezece care promite mult și punctează fără greș pe gazonul propriu. Pînă și Piteștiul, căruia cu greu îi puteai deslușì conturul tribunelor din Trivale, sub valul mulțimii, prezintă trei mii de spectatori la un meci al campioanei sale. Să fi topit așa de repede o eliminare, de altfel onorabilă, în fața lui Real tot dorul și dragostea argeșenilor pentru echipa lui Dobrin et co? Să fi fost așa de firave iubirile încît primul vînt al înfrîngerilor să le și destrame? Ne este greu să credem așa ceva. Ne este greu să acceptăm ca arădenii, acești spectatori călîți de atîtea campionate grele, să uite pe U.T.A. numai fiindcă acest sezon nu i-a surîs, din primele momente, colecționarei de titluri de pe malul Mureșului. Acum a venit momentul să-i aducem în prim-plan pe spectatorii Craiovei. Ei rămîn suporterii cu cele mai mari și mereu proaspete rezerve de entuziasm. Formația lor nu le-a dat pînă acum o mare victorie, dar timpul nu-i pierdut. Ei nu au abandonat însă niciodată. I-am regăsit, dimpotrivă, mai plini de încurajări, chiar înverșunați, cînd împrejurările nu erau prielnice unsprezecelui din Craiova. Clasamentul cel mai valoros, clasamentul inimilor prezente și calde la reprezentațiile campionatului îi are mereu în frunte.

Exemplul Craiovei ar trebui să-i ambiționeze pur și simplu pe spectatorii Clujului, ai Petroșanilor și Piteștilor, pe cei din Bacău chiar, și ei prea reci cu o echipă care a făcut multe pentru fotbalul orașului lor. Credem că iubirile sînt, totuși așa cum le-am crezut, cum le-am simțit. Căldura lor va topi, într-o clipă, vîntul rece care a bîntuit tribunele stadioanelor noastre în aceste etape și va reaprinde, în ele afecțiunea care transmit meciului scînteia marelui spectacol.

Eftimie IONESCU

ÎN LUNA CADOURILOR OFERIȚI ÎN DAR:

● Poșete P.V.C. ● Mănuși piele necăptușite ● Portvizite, portbancnote ● Cordoane piele ● Sutiene, centuri, umbrele ● Cravate, fulare mătase ● Bretele ● Papuci de casă ● Ghetuțe moi „BEBY" pentru copii ● Pulovere lînă și P.N.A. ● Jachete lînă și P.N.A. ● Seturi (jachete + scampolo) ● Combinezoane ● Ciorapi pentru femei ● Căciuliță pentru copii ● Fulare tricotate P.N.A. ● Eșarfe pentru femei.

(6042)

ANUNȚ

Direcția de Poștă și Difuzare a Presei din D.P.T. anunță că au început contractările de abonamente pentru anul 1973 la toate publicațiile cuprinse în catalogul presei române recent apărut.

De asemenea, se contractează abonamente la cotidiene și periodice de informare generală, precum și la publicațiile tehnico-științifice cuprinse în catalogul presei externe — 1973.

5919/1

ULTIMA ZI PENTRU TRAGEREA LOTO

Tragerea Loto de mîine va fi televizată direct din Studioul de Televiziune cu începere de la ora 18.15. Participînd la această tragere, participanții pot opta — în cadrul sumei cîștigate — la un autoturism DACIA 1300 și eventuala diferență în numerar sau la întreg premiul în bani.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA **PRONOEXPRES** NR. 47 DIN 22 NOIEMBRIE 1972.

FOND GENERAL DE PREMII: 1.877.202 lei din care 912.421 lei report.

EXTRAGEREA I: 34 45 9 25 39 20

EXTRAGEREA a II-a: 35 29 18 2 4.

LOTO

CÎȘTIGURILE TRAGERII DIN 17 NOIEMBRIE 1972

EXTRAGEREA I: Categ. 1: 1 variantă 10% a 100.000 lei; categ. 2: 6,80 a 10.539 lei; categ. 3: 8,20 a 8.739 lei; categ. 4: 18,65 a 3.843 lei; categ. 5: 75,25 a 952 lei; categ. 6: 256,45 a 279 lei.

REPORT CATEGORIA 1: 19.437 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Categ. A: 2 variante 25% a 36.642 lei și 3 variante 10% a 14.657 lei; categ. B: 2 variante 25% a 10.258 lei și 11 variante 10% a 4.103 lei; categ. C: 6,75 a 9.726 lei; categ. D: 17,90 a 3.668 lei; categ. E: 29,40 a 2.233 lei; categ. F: 40,75 a 1.611 lei; categ. Z: 1229,25 a 100 lei.

Premiul de 100.000 lei a revenit lui FIDLER PAUL din Sighet care cîștigă un autoturism Dacia 1300 plus diferența în numerar.

Rubrică redactată de LOTO-PRONOSPORT